

alternativních metod výuky a v oblasti motivování žáků pozitivně souvisí s jejich hodnocením **atmosféry ve třídě** (vyšší subjektivně pociťovaná zdatnost se pojí s lepším hodnocením atmosféry ve třídě).

Přes výše uvedená fakta byla také zjištěna statisticky významná pozitivní souvislost mezi subjektivně vnímanou **zdatností učitelů v oblasti řízení třídy žáků a podílem žáků ze sociálně a ekonomicky znevýhodňujícího prostředí** – učitelé s vyšším podílem takových žáků hodnotí svou zdatnost ve vedení třídy v průměru o něco lépe. Učitelé s větší sebedůvěrou ve vedení třídy žáků také častěji uváděli, že zpětná vazba, kterou dostávají, má pozitivní dopad na jejich organizaci práce se třídou, a že při poskytování zpětné vazbě hodnotitel klade důraz na chování žáků a na zpětnou vazbu od žáků (přestože tyto vztahy jsou pouze slabé). Bylo by tedy možné vznést hypotézu, že učitelé sociálně a ekonomicky znevýhodněných žáků si svou sebedůvěru upevňují prostřednictvím zpětné vazby, která jim může být poskytována jiným způsobem než učitelům, kteří takové žáky nevyučují, a která ve výsledku může mít na jejich sebedůvěru vyšší dopad než potíže, kterým čelí. Jak je však uvedeno v [Národní zprávě](#) (viz s. 65), s vyšším podílem takových žáků se pojí **menší spokojenost učitelů ve svém zaměstnání**.

Připomeňme na závěr, že učitelé s délkou praxe vyšší než 10 let hodnotí svou zdatnost v řízení třídy žáků zřetelně lépe než učitelé s praxí maximálně 4 roky (viz [kapitolu 1](#)). V souladu s tím pak bylo zjištěno, že začínající učitelé s praxí maximálně 4 roky věnují ve srovnání se zkušenějšími učiteli větší podíl času vyučovací hodiny zjednávání pořádku a naopak nižší podíl vlastní výuce.